

Kirjoitelman "viestimiehille alkeisvalmennus" johdosta

Niin paljon oikeaanosunutta kuin tämän lehden edellisessä numerossa julkaistu luutnantti Ytin kirjoitelma sisälsikin, oli siinä pari kohtaa, jotka mielestämme ansaitsevat huomautuksen. Tosinhan kirjoitelma esiintuo vain yksityisen mielipiteen ja ehdotelman, mutta käsitellyn aiheen tärkeys antaa aiheen kajota siihen, vaikka asia sinänsä ei tällä hetkellä lienekään aivan ajankohtainen.

Luutnantti Ytin sanonta: "Viestialkeiskoulutuksen keskittämisen Sotilaspojat-järjestölle loisi maahan kuitenkin kaksi rinnakkaista radioamatööriyhtymää" j.n.e., on vaikeasti ymmärrettävissä. Sotilaspojat toimivat ja tulevat ilmeisesti toimimaan Suojeluskuntajärjestön yhteydessä niin koulutus- kuin muussakin suhteessa. Suojeluskuntajärjestön puitteissa on taas viestikoulutusta harjoitettu jo pitkät ajat kautta maan ilman, että nämä viestimudostelmat olisivat muodostaneet minkäänlaista radioamatööriyhtymää siinä mielessä kuin esim. SRAL. Miksi Sotilaspojat-järjestö sen tekisi? Eivät suojeluskuntien viestimudostelmat ole myöskään ottaneet osaa kansainväliseen amatööritoimintaan eikä voine tulla kysymykseen, että sotilaspojattakaan järjestönä voisivat olla yhteistoiminnassa ulkomaisten kansainvälisten radioharrastelijajärjestöjen kanssa. Että suojeluskuntalaiset ja ehkä varttuneemmat sotilaspojatkin yksityisinä henkilöinä ovat radioharrastelijoita siinä mielessä kuin SRAL:n jäsenet ja ottavat osaa kansainväliseen radioamatööritoimintaan, on asia erikseen.

$$\% E_h = \frac{10^8}{\omega CR}$$

Perusjaksoluvulle 100 saadaan

$$\% E_h = \frac{1,6 \cdot 10^5}{RC}$$

Kuten aikaisemmin mainittu, on B-luokan vahvistimen yhteydessä paras käyttää elohopeahöyryputkia niiden erittäin pienen sisäisen vastuksen takia. Onhan jännitehäviö niissä vain 15 Volt. Sisäisen vastuksen pienuudesta johtuu, että tasasuuntaajaputkea tulee seurata sisäänmenokuristin ja sitten vasta latauskapasiteetti. Vastakkaisessa tapauksessa on tarjolla putken rikkoutuminen. Virtasysäyksen rajoittamiseksi tulee kuristimella ja kondensaattorilla olla määrätty minimiarvot. Kuvan 7 mukaisessa kytkennässä ovat nämä arvot

$$L_{min} = \frac{0,8 \cdot E_0}{f} H_y$$

$$C_{min} = \frac{450.000}{f \cdot E_0} \mu F,$$

missä E_0 on $\sqrt{2} \times$ sekundärin koko jännite ja f verkon jaksoluku.

Vaikka SRAL onkin ansiokkaasti kehittänyt jäsentensä teknillistä ja viestitystaitoa ja siten toimittanut armeijalle joukon päteviä viestimiehiä, niin on sen jäsenmäärä ollut kuitenkin siksi rajoitettu, ettemme usko sen voivan ottaa huolehtiakseen valtaosan sotilaspoikamäärän viestialkeiskoulutuksesta ja tuskinpa se sitä haluaisikaan. Jo käytännöllinen järjestely tuottaisi melkein voittamattomia vaikeuksia, sillä mitenkä SRAL voisi järjestää koulutuksen lukemattomilla paikkakunnilla ympäri maata. Sitäpaitsi tällainen tehtävä muuttaisi SRAL:n tähänastisen toiminnan tarkoituksen aivan toiseksi ja ilmeisesti sille itselleen vahingoksi. Sen eräänä tärkeimpänä toimintamuotonahan on ollut ja tulisi ollakin kaikenlainen radioteknillinen kokeilu varsinkin mitä tulee lyhytaaltoalaan ja uusia perspektiivejä avautuu varmaankin sodan jälkeen televisio- y.m. aloilla. Lisäksi loisi juuri tällainen järjestely kaksi rinnakkaista järjestöä huolehtimaan ainakin suureksi osaksi samasta tehtävästä, nim. Sk-järjestön ja SRAL:n, sillä ei kirjoittajakaan tarkoita, etteikö Sk-järjestö ottaisi tavalla tai toisella osaa sotilaspoikien viestikoulutukseen. Kun SRAL on aivan puhtaasti siviililuontoinen yhtymä ja Sk-sekä Sotilaspojat-järjestö sotilaallisesti järjestäytyneitä, niin olisi sen melko vaikeata sopeuttaa toimintansa jollain tavoin sotilaalliseksi ja jos niin kävisi ei se enää olisikaan SRAL vaan jonkinlainen sk-osasto. Vielä tulisivat eteen taloudelliset suhteet ja monet muut vaikeasti ratkaistavat kysymykset.

On siis turhaa lähteä tässäkin merta edemmäksi kalaan kun kerran Sk-järjestöllä on valmis organisaationsa tämännapaisista tehtäviä varten. Se, että eri radioalojen miehet kuten m.m. radioamatöörit toimivat suojeluskunnan riveissä viestikouluttajina, on jälleen asia erikseen eikä muuta millään tavoin niiden muiden järjestöjen toimintaa, joihin he yksityisinä henkilöinä kuuluvat.

Uskomme, että SRAL:n toiminta rauhan palattua pääsee entistään vilkkaampaan vauhtiin ja vaikka Euroopan ja koko maailmankin uudesti järjestely aiheuttanee muutoksia vähän siellä ja täällä, niin toivomme SRAL:n toiminnan perusmuotojen ja tarkoituksen säilyvän silti ennallaan.

Lki.

MERENKULKUNEUVOS ANTTI WIHURI SUURLAHJOITAJANA

Aikaisempien miljoonalahjoitustensa lisäksi on merenkulkuneuvos Wihuri nyttemmin perustanut Jenny ja Antti Wihurin rahasto-nimisen säätiön lahjoittaen sille 31 milj. markkaa. Säätiön tarkoituksena on "edistää ja tukea henkistä ja taloudellista suomalaista viljelyä sekä nykyoloissa avustaa maamme jälleenrakennustyötä sen eri muodoissa ja lisäksi lujittaa maamme isänmaallista maanpuolustustahtoa."

Ensimmäiset apurahat ja palkinnot, yhteensä 800.000 markkaa, jaetaan säätiön syyskokouksessa kuluvan vuoden lokakuun 9 päivänä.

YLIPÄÄLLIKKÖMME TÄYTTÄNYT 75 VUOTTA

Johtaessaan parhaillaan kolmatta vapaussotaamme, täytti sotamarsalkka GUSTAF MANNERHEIM kesäkuun 4 p:nä 75 vuotta. Merkkipäivänään nimitettiin hänet Suomen marsalkaksi ja joutui hän koko Suomen kansan sekä liittolaistemme jakamattoman ihailun ja kunnioituksen kohteeksi.

Taistelussamme kodin ja isänmaan puolesta idän laumoja vastaan, on mainehikas ylipäällikkömme johtanut armeijaamme aina menestyksellisesti voitosta voittoon olipa kysymyksessä sitten puolustus tai hyökkäys.

Itsenäisyytemme turvaajana, nerokkaana sotapäällikkönä sekä bolshevismin vastaisen taistelun esitaistelijana on Suomen marsalkan nimi aina säilyvä sekä oman maamme että maailmanhistorian lehdillä.

V E T O O M U S

Kohta maamme tulee olleeksi neljännesvuosisadan itsenäisenä valtakuntana. Jo itsenäisyytemme ensimmäisenä vuotena aloitettiin radiotoimintakin maassamme ellemme ota huomioon keksijänaromme Tigerstedtin jo paljon aikaisemmin suorittamaa kokeilu- ja tutkimustyötä. Tosinhan ryssillä oli radiotoimintaa jo ennen itsenäisyyttämme maamme kamaralla, mutta sehän ei ollut kansallista, joten emme ota sitä lukuun.

Ainakin vanhempien radiomiesten mielessä on jo kauan kangastanut ajatus maamme radiotoiminnan historian aikaansaamisesta ja erittäinkin radiotoimintamme alkuunpanijan ja kehittäjän, eversti *Saarmaan* sydäntä lähellä on tämä asia aina ollut. Niinpä hän hiljattain kehoitti allekirjoittanutta Suomen Radiosähköttäjäläiiton nimissä ryhtymään alustavasti keräämään ainehistoa historiaa varten. Hyvin tietäen ne vaikeudet, jotka sota-aika aiheuttaa tällaiselle keräystyölle, otin tehtävän vastaan, sillä nyt on todellakin aika pelastaa häviämästä unhoon se, mitä vielä pelastettavissa on. Onhan neljännesvuosisata siksi pitkä aika, että sen takaiset muistikuvat alkavat useissa tapauksissa käydä hämäriksi ja epätarakoiksi ja mitä enemmän aikaa kuluu, sitä hatarammiksi ne käyvät. Kun varsinkin alkuaikojen, jopa itsenäisyytemme ensimmäisen kymmenvuotiskauden toiminnasta on tiettävästi sängen niukasti kirjallisia muistiinpanoja, ovat tapahtumat ja toiminnot suurimmaksi osaksi niiden henkilöiden muistin varassa, jotka silloin osallistuivat radiotoimintaan ja näinollen vaarassa joutua unholaan jälkimaailmalta.

Tässä mielessä vetoan kaikkiin niihin, jotka ovat olleet toiminnassa mukana tai jotka muuten tietävät jotain ennenkaikkea yllämainitun ajanjakson radiotoiminnasta maassamme, pyytäen heitä merkitsemään muistiin kaikki muistamansa asiat ja lähettämään ne allekirjoittaneelle. Muistiinpanot voivat olla miltä radiotoiminnan alalta tahansa. Ne voivat olla kokemuksia ja elämyksiä radion parissa. Erittäin tärkeitä ovat alkuaikojen teknillisten laitteiden selostukset, tiedot laitteilla saavutetuista yhteyksistä j.n.e. Eri toiminnan haaroista mainittakoon: vapaussodan ja heimosotien aikainen toiminta, vapaus-

sodan jälkeinen armeijan, laivaston ja ilmavoimien, maa- ja rannikkoasemien, kaupallisen merenkulun ja siviililmailuliikenteen radiotoiminta sekä lisäksi yleisradio-, harrasteliija- ja radioteollisuuden toiminta. Siis yksinkertaisesti kaikki, mikä jollain tavoin sivuaa radiotoimintaa. Historiallista merkitystä lienee myöskin ryssien toiminnalla, joten siitäkin voidaan tietoja lähettää. Yhtä tärkeitä kuin kirjallinen aineisto ovat valokuvat, jotka myöskin pyydän hyvántahtoisesti asettamaan käytettäväksi. Kaikki valokuvat ja haluttaessa myöskin käsikirjoitukset palautetaan aikanaan omistajilleen, joten lähettäjien tulee ilmoittaa nimensä ja postiosoitteensa palautusta varten.

Niin pian kuin olosuhteet sallivat tullaan asettamaan historian toimituskunta, joka tulee järjestämään ja muokkaamaan kerätyn aineiston painokuntoon, joten kenenkään ei tarvitse kirjallisten taipumusten puutteen vuoksi jättää tietojansa lähettämättä.

Arvoisat lukijamme! Levittäkää tästä tietoa ympäristöönnekin älkääkää jättäkö huomiseksi, vaan ryhtykää heti toimintaan aineiston lähettämiseksi.

Mikäli halutaan varmistua varsinkin valokuvalähetysten perillesaapumisesta, on parasta lähettää ne kirjatussa kirjeessä osoitteella:

Y. Luomanmäki

Mechelininkatu 2 A 4

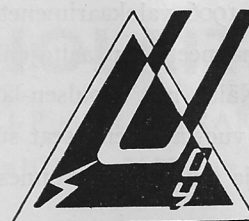
Helsinki, L.

 KANNATTAKAA
ILMOITTAJIAMME

sillä hekin kannattavat
lehteämme

Radiotarvikkeita
Asennustarvikkeita
Korkeaajännitetarvikkeita
Sähkömoottoreita
Valaisimia

- varastoista ja
- tehtailta
- myy

Uussähkö Oy.

HELSINKI

Vaihde 61806 • Mikonk. 15. B. 63.

TITANICIN TUHO

Huhtikuun 14 pnä tuli kuluneeksi 30 vuotta erästä rauhan-ajan suurimmista merionnettomuuksista, hl. Titanicin tuhosta.

Titanic, jonka omisti Valkoisen Tähtien linja, oli siihen aikaan maailman suurin valtamerialus, kantavuudeltaan yli 46.000 br. r. tonnia. Se oli laivanrakennustekniikan viimeisin saavutus ja ollen m.m. jaettuna moniin vedenpitäviin kerroksiin ja osiin, pidettiin sitä uppoamattomana.

Titanic lähti Southamptonista huhtikuun 10 pnä neitsytmatkalleen mukanaan noin 2.300 matkustajaa. Tämän uivan loistohotellin upeissa salongeissa vietettiin iloista ja huoletonta elämää, eikä kenenkään päähän olisi voinut pälkähtää ajatus, että tämä matka jäisi laivan ensimmäiseksi ja viimeiseksi varsinkin, kun sen uppoamattomuutta oli ennakolta voimakkaasti mainostettu.

Saavuttuaan 14 pnä New Foundlandin vesille, sai Titanic radioteitse varoituksia m.m. hl. Californialta jäävuorista, joita se oli kohdannut. Titanicin päällikkö kapteeni Smith, joka vuosikymmeniä oli purjehtinut näillä vesillä, ymmärsi hyvin, mitä jäävuorten läheisyys merkitsi. Hän olisi halunnut muuttaa suunnan eteläisemmäksi välttääkseen nuo pelätyt liikkuvat "karit", mutta varustamon johtaja, joka seurasi mukana, piti nopeus-

ennätyksen saavuttamista neitsytmatkalla tärkeämpänä kuin aluksen turvallisuutta.

Titanic jatkoi matkaansa suuntaa muuttamatta täydellä 21 solmun nopeudella, kunnes se ennen puolta yötä törmäsi valtavaan jäävuoreen. Tähyistäjä huomasi jäävuoren vasta viime hetkessä ja sitä yritettiin väistää kääntämällä vasempaan, mutta liian myöhään. Jäävuori viils laivan sivuun niin ammottavat aukot, etteivät vedenpitävät laipiot voineet estää vettä syöksymästä laivan sisäosiin, eivätkä pumputkaan riittäneet poistamaan vesimassoja.

Titanicin tilanteen kärjistyessä antoi kapteeni määräyksen radiosähkötäjille SOS:n ja avunpyynnön lähettämisestä. Häätömerkin kuulivat useat alukset, jotka suurimmalla nopeudella riensivät apuun mutta lähin, edelläänmainittu hl. California, joka oli vain n. 8—10 mpk. päässä onnettomuuspaikalta, ei kuullut avunpyyntöjä. Syynä oli se, että Californiassa oli vain yksi sähkötäjä, jolla tähän aikaan oli vapaavahti. Ensinnä saapui paikalle hl. Carpathia, joka pelasti suurimman osan niistä 705 henestä, jotka saatiin pelastetuiksi. Suomalaisia oli laivassa 57, joista 23 pelastettiin.

*

Ylläoleva jäänyt tilanpuutteen vuoksi pois edell. numerosta.

Toim.

VALDEMAR POULSEN KUOLLUT

Heinäkuun 23 pnä kuoli kotonaan Gentoftessa Tanskassa insinööri ja keksijä *Valdemar Poulsen* 72 vuoden ikäisenä.

V. 1898 Poulsen keksi magneettisen fonografin, jota nimitti telegrafoniksi kehittäen sitä seuraavina vuosina. Radiomaailmassa on Valdemar Poulsen tullut tunnetuksi keksittyään v. 1906 valokaarimenetelmän vaimentumattomien sähkömagneettisten aaltojen kehittämiseksi radiolähettimissä. Näitä n.k. Poulsen-lähettimä olivat vielä parikymmentä vuotta sitten useat suuret sähkötys-asetat Euroopassa ja muuallakin, kunnes elektroniputki

sittemmin syrjäytti menetelmän. Radiotekniikan kehitykselle on Poulsenin keksintö ollut mitä suurimerkityksisin.

V. 1907 Poulsen sai Tanskan tiedeseuran kultamitalin, v. 1909 kunniaotohtorin arvon Leipzigissä sekä tuli v. 1929 Köpenhaminan polyteknillisen oppilaitoksen kunniaotohtoriksi. Lisäksi hän oli monien tieteellisten seurain jäsen.

Radiomiehet kautta maailman tekevät kunniaa manan majoille siirtyneelle alansa suurmiehelle.

UUSIA RAAKA-AINEITA LAIVANRAKENNUKSESSA

Saksalaisten tutkijoiden ja tekniikkojen keksittyä useita uusia keinoitekoisia raaka-aineita huomasi laivanrakennusteollisuus pian, että näitä aineita voidaan osittain erinomaisella menestyksellä käyttää laivanrakennustoiminnassa. Niiden ominaisuuksia on ensi sijassa huomattava keveys ja suuri kulutuskestävyys.

Näiden tutkimusten nojalla on Saksan laivanrakennusteollisuus jo pitkät ajat käyttänyt keinoitekoisia aineita useihin tarkoituksiin ja saavuttanut siten huomattavan metallin säästön. Ensi sijassa käytetään keinoaineita erilaisiin merenkulussa tarvittaviin laivan varusteisiin sekä sellaisiin heloitustöihin, joihin aikaisemmin on käytetty messinkiä ja pronssia. Myös laivankansien raudtoituslevyt on korvattu uurretuilla keinohartsilevyillä. Hyttien seinin ym. päällystyksiin käytetään pahvilajeja, joiden pinta on erilaisin menetelmin saatu muistuttamaan tarpeen mukaan puuta, marmoria, kaakelia jne. Ikkunapuitteiksi, kajuutanoviksi, luukujen kaariksi ym. tarkoituksiin on olemassa useita sopivia keinoaineita.

Mutta myös laivojen tärkeimpiin osiin, koneistoihin, voidaan käyttää keinoitekoisia aineita. Tähän saakka on koneiden laakerit ollut valmistettava parhaasta laakerimetallista, mutta keinoaineiden tultua tunnetuiksi on todettu niiden soveltuvan tarkoitukseen jopa paremmin. Keinoaineet eivät ole ainoastaan yhtä kestäviä laakereina ym. suuren hankauksen alaisiksi joutuvina koneenosina, vaan säästävät myös huomattavasti voiteluöljyä.

LEHTEMME

tämä kesäkuukausien numero ilmestyy vallitsevien olosuhteiden vuoksi kaksoisnumerona.

SAKSA PALAUTTAA KAAPPAAMANSA SUOMALAISET ALUKSET

Saksan hallituksen palautettua Suomen valtiolle suomalaisia aluksia, on valtioneuvosto asettanut komitean selvittämään näitten alusten käyttöä y.m. koskevia kysymyksiä. Komitean puheenjohtajaksi on nimitetty merenkulkuneuvos W. Söderman.

Tähän mennessä takaisin luovutetut alukset ovat "Rhea", "Jessie" ja "Lahti".

VAROITUS

Jos haluat saada äänenkannattajasi ilman tekstiä, niin älä missään nimessä kirjoita siihen mitään vaikka kuinka aihetta olisi

VIESTILAUKKU

Parahin veli Skn.

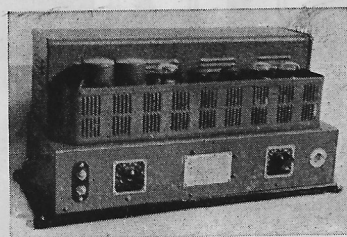
Terve vaan taas! Niin, kas saanhan minäkin tämän lehtemme sentään kaikista esteistä huolimatta. Sinähän näyt toisinaan piltävän puoliasi! Minulla kun tämä kynä on vähän huononpuoleinen.

Kehoitit minua ottamaan yhteyden itseesi lehden välityksellä. Onkohan Sinulla jotain tärkeää tiedoitettavaa, tai aijotko puristaa minusta ulos jotain? Mutta katsos näin sota-aikana jokainen yrittää pysytellä entistä enemmän tuppisuuna jättääkseen "lörpöttelyt" tuntemattomaan tulevaisuuteen. Eipä silti, että juuri minä mitään erikoista tietäisin. Kuten ehkä arvaat niin minä "kryssään" täällä S.H.O:n Oceanilla enkä siis ole mukana siellä, missä miehiä tarvitaan. Mutta jotta nyt jaksaisit rynnistellä jotenkin tämän läpi, niin toivottavasti kiikkaat minua vähän noin niinkuin läpi sormiesi.

Muistatkos silloin kun Matti hetekallaan esitti tunteitaan ja me omillamme annoimme hörönaurun kaikua. Oikeastaan meidän piti pönttää kaavoja päihimme siihen aikaan.

Niin — ja sitten kun haaveiltiin merten ulapoista sekä toivoimme näkevämmä joskus enemmänkin vettä kuin mitä Töölönlahdessa on. Joku meistä houri saavansa joskus New York'in horisonttinsa paremmalle puolelle. Jas kas, hölmimmälle se sekun päivä valkeni! Tultiinpa vielä takaisinkin.

Toukokuun 29 p:nä 1941 laivamme oli lähtövalmiina New Yorkin Italia Line'n laiturissa. Muuten seuraavassa laiturissa oli merten kuningatar Normandie. Tosiaan komea nähtävyys. Iltsella siirryimme ankkuriin vähän matkaa Vapauden patsaasta. Aamulla 30 p:nä toukokuuta 04.00 Gmt. a.d. 1941 "spoolattiin" U.S.A:n pohjamudat pois ankkuristamme ja laivamme lipui hiljaa ohi Long Island'in, kunnes olimme merellä keula kohti vanhaa maailmaa. Ilma oli hyvä siihen nähden mitä se tavallisesti on pohjois-Atlantilla. 600 m:llä amerikkalaiset rannikkoasemat pitivät tavallista konserttiaan WSL:än hoitaessa ensi-viulun tehtävät. Päivät kuluivat hiljalleen kunnes 6 p:nä kuudetta tuntematon asema ilmoitti: SSS SSS SSS de BF2MO Fregarthen torpedoed 21,25 46,17 N 36,20 W de BF2MO 21,50. Atlanti on suuri mutta ei kuitenkaan niin suuri, etteivät sodan tuhoiset jäljet siellä näkyisi. Silloin tällöin tuli näkyviin laivojen kalustoa, joka kellui pinnalla, aluksen itsensä ollessa enää vain muisto. Kaikki sujui kuitenkin hyvin meidän osaltamme kunnes 13 p:nä kesäkuuta, joka sattui olemaan vielä perjantai, olimme sakean sumun sisässä. Klo 08.00 Gmt. nähtiin takanamme laivasaattue. Yksi risteilijöistä poikkesi suunnasta tulen luoksemme kaikki tykit suunnattuina meitä kohti. Kun oli annettu vastaukset kysymyksiin, saimme vihdoon määräyksen mennä Kirkwall'iin. Laivamme kääntyi ja koneet alkoivat jälleen työnsä. Vähän matkaa sota-alus seurasi meitä kunnes se häipyi sumuun. Kapteeni ei kuitenkaan aikonut noudattaa annettua määräystä, koska suomalaisten laivojen tarkastusasemaksi oli määrätty Fär-saaret. Ja kohta olikin suuntamme jälleen kohti Fär-saaria. Tämän tapauksen jälkeen ei kansainvälinen miehistömme enää saanut unta silmiinsä vaan harhaili pitkin laivaa vapaa-aikoinaan. Tavallisesti sumu on merimiehen vaarallinen vihollinen, mutta tällä kertaa se oli meille mitä parhain liittolainen. Toivoimme sumun vain jatkuvan. Seuraavana aamuna olimme jo lähellä Fär-saaria. 14 p:nä kesäkuuta tuli Englannissa voimaan laki, jonka mukaan kaikki suomalaiset

RADIOLAITE OY

HELSINKI P - SILTASAARENKATU 1

Puhelimet: 74974 ja 74444

VALMISTAA muun muassa:

**VAHVISTAJIA
TASASUUNTAJIA
MUUNTAJIA**

Varastossamme erilaisia radiotarvikkeita

alukset on pidätettävä ja saatettava englantilaisiin satamiin. Siis jos kapteeni halusi saada aluksensa omille maille, oli tehtävä viimeinen yritys. Kompassineula kääntyi osoittamaan pohjoisempaa suuntaa. Sumu jatkui. Laivan neljäs pannu alkoi antamaan lisää vauhtia. 16 p:nä kesäkuuta alkoi sumu häipyä ja pian aurinko paistoi kirkkaana, meren ollessa melkein tyynen. Emme tavanneet enää muuta vaarallista kuin erään Golf-virran kuljettaman ajomiinan. Vähitellen alkoi Norjan rannikkokin näkyä. Kiersimme Nord Kapin ja saavuimme Vardön läheisyyteen, jossa saksalainen pommikone antoi määräyksen "Anlauffen Kirkenes". 19 p:nä noin kello 4 aamulla putosi ankkurimme. Tällöin kuulumme ensimmäisen kerran väliin "rakkaan" naapurimme kanssa olevan selvenemään päin.

Kirkkoniemessä jouduimme olemaan kuukauden päivät. Meidän se siellä ryssän silloin tällöin käydessä muistuttamassa olemassaolostaan, mutta ei ryssä näitäkään vierailujaan sentään tappioita tehnyt. Niin sulivat haaveet päästä kahden vuoden tauon jälkeen tervehtimään kotiseutua kuin lumiukko kevätauringon paahteessa.

No niin, hei sitten! Muista kamraateista en minäkään paljoa tiedä, mutta eivätköhän he sentään elä ja vaikuta mikä missäkin.

Terve vaan.

V. J:son.

SUOMEN RADIOSÄHKÖTTÄJÄLIITTO r.y. Kapteeninkatu 24 C 23, Helsinki E, puh. 22 830. Sähköosoite: Radioliitto, Helsinki.

LIITON TOIMIHENKILÖT: Sihteeri ja rahastonhoitaja: Erkki Koivisto, Kapteenink. 24 C 23, puh. 22 830, Helsinki E. Puheenjohtaja: Yrjö Luomanmäki, Mechelinink. 2 A 4, puh. 43 672, Helsinki. Varapuheenjohtaja: Onni Ääri.

Huom.! Lehteen tarkoitetut kirjoitukset on osoitettava toimittajalle, osoitteella: Yrjö Luomanmäki, Mechelinink. 2 A 4, Helsinki.

VIRKAMERKKEJÄ saatavana sihteeriltä. Lakkimerkin hinta on mk 75:— ja virkapuvun käsivarsinauhon hinta mk 80:—

LIITON TOIMIHENKILÖT: Johtaja: dipl.ins. V. Kilpinen, Töölönrunk. 11 B 57, Helsinki. Sihteeri ja taloudenhoitaja: luutn. Armas Häkkinen, Linnankuja. 16 A, Helsinki.

OSOITTEENMUUTOKSET: Jäseniä kehoitetaan heti osoitteen vaihduttua ilmoittamaan uusi osoitteensa liiton sihteerille.

RADIO OH: Jos lehti palautetaan liitolle erheellisen osoitteen tähden, lopetetaan sen postitus k.o. jäsenelle seuraavasta numerosta.

RADIO OH

Maamme vanhin radioteknillinen, erikoisesti lyhytaaltotekniikkaa sekä laivaradio- ja amatööritoimintaa käsittelevä julkaisu.

Ilmestyy joka toisen kuukauden 15 p. • Tilaushinnat 1/1 v. 45:— • Irtonumero 9:—

TOIMITUS: E. Kairenius (vastaava), os. Helsinki, Laivurinkatu 21 C 7. Puh. 26 809.
Y. Luomanmäki (toimitussihteeri), os. Helsinki, Mechelininkatu 2 A 4. Puh. 43 672.

TILAUKSET: E. Koivisto, os. Helsinki, Kapteeninkatu 24 C 23. Puh. 22 830

ILMOITUSASIAT: Y. Luomanmäki

Ilmoituskäsikirjoitusten oltava toimituksen käytettävissä viimeistään 2 viikkoa ennen ilmestymispäivää.

KIRJAPAINO: Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kirjapainon Oy. Puh. sarja 20 081.